HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

10 septembrie 2015 *

„Trimitere preliminară — Dumping — Taxă antidumping instituită asupra importurilor de plăci de ceramică originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) — Valoare normală — Stabilire pe baza prețului dintr-o țară terță cu economie de piață — Alegerea țării terțe adecvate — Obligația de diligență — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Eșantionare”

În cauza C-687/13,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht München (Germania), prin decizia din 24 octombrie 2013, primită de Curte la 30 decembrie 2013, în procedura

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

împotriva

Hauptzollamt Regensburg,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul M. Ilešič, președinte de cameră, domnul A. Ó Caoimh (raportor), doamna C. Toader și domnii E. Jarašiūnas și C. G. Fernlund, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 decembrie 2014,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH, de B. Enders, Rechtsanwalt;

— pentru Consiliul Uniunii Europene, de S. Boelaert, în calitate de agent, asistată de R. Bierwagen, Rechtsanwalt;

— pentru Comisia Europeană, de M. França, de T. Maxian Rusche și de R. Sauer, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 mai 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO L 238, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH (denumită în continuare „Fliesen-Zentrum”), pe de o parte, și Hauptzollamt Regensburg (Biroul vamal principal din Regensburg, denumit în continuare „Hauptzollamt”), pe de altă parte, în legătură cu perceperea de către acesta din urmă a unei taxe antidumping asupra importurilor de plăci ceramice originare din China efectuate de această societate.

Cadrul juridic al Uniunii

Regulamentul de bază

3 Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”) prevede, la articolul 1 alineatul (1), că „[p]oate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul [Uniunii] cauzează un prejudiciu”.

4 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței dumpingului”, prevede, la alineatele (1)-(6), regulile privind o asemenea stabilire în cazul unor importuri care provin din țări terțe cu economie de piață. În special, alineatul (1) al acestui articol prevede:

„Valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare.

În cazul în care exportatorul din țara exportatoare nu produce sau nu comercializează produsul similar, valoarea normală se stabilește pe baza prețurilor altor comercianți sau producători.

[…]”

5 Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulament are următorul cuprins:

„În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață […], valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către [Uniune], sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în [Uniune] pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete.

[…]”

6 Articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export stabilite nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. […]”

7 Articolul 3 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede la alineatele (2) și (3):

„(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața [Uniunii] și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei [Uniunii].

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în [Uniune]. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria [Uniunii] sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.”

8 Articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul [Uniunii] necesită o acțiune […], Consiliul impune o taxă antidumping definitivă […]. Valoarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei [Uniunii].”

9 Articolul 17 din regulamentul de bază, intitulat „Eșantionare”, prevede la alineatul (1) că „[î]n cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipului de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil”.

10 Alineatul (2) al acestui articol prevede că „[s]electarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora […]”.

11 Articolul 18 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ ancheta, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile. În cazul în

care se constată că o parte interesată a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, această informație nu este luată în considerare și se pot utiliza datele disponibile. Părțile interesate trebuie informate cu privire la consecințele unui refuz de a coopera.

[…]

(5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru anchetă, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul anchetei de la alte părți interesate.

Aceste informații pot cuprinde date pertinente privind piața mondială sau, după caz, alte piețe reprezentative."

12 Articolul 20 alineatul (4) din regulamentul menționat, referitor la cererea de informare de către părți, prevede:

„Informarea finală trebuie făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerațiile, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil."

Regulamentul provizoriu

13 La 16 martie 2011, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 258/2011 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de plăci ceramice originare din Republica Populară Chineză (JO L 70, p. 5, denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

14 Partea A din acest regulament cuprindea un punct 2 referitor la părțile vizate de procedură. Considerentul (4), care figurează în cuprinsul acestui punct 2, arăta că, „[p]entru a permite Comisiei să decidă dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, să selecteze un eșantion, tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din China, precum și importatorilor și producătorilor din Uniune li s-a cerut să se prezinte Comisiei și să furnizeze, după cum se precizează în avizul de deschidere, informații de bază referitoare la activitățile lor legate de produsul în cauză în perioada 1 aprilie 2009-1 martie 2010".

15 Punctul 2.1 din această parte se referă la eșantionarea producătorilor-exportatatori chinezi. Acesta cuprindea considerentul (6) al regulamentului menționat, în care se arăta:

„În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de producători-exportatori bazat pe cel mai mare volum reprezentativ de exporturi de produs în cauză către Uniune, exporturi care au putut fi anchetate în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil. Eșantionul selectat era alcătuit din trei grupuri, reprezentând 10 producători individuali, care acopereau 14,4 % din volumul total al exporturilor din China către Uniune și 31,3 % din volumul total al exportatorilor cooperanți pe durata perioadei de anchetă. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, părțile în cauză și autoritățile chineze au fost consultate cu privire la selecția eșantionului. Au fost primite o serie de observații în legătură cu eșantionul propus. Observațiile considerate adecvate au fost luate în considerare în selectarea eșantionului final."

16 Punctul 2.2., care figura în partea A menționată, referitor la eșantionarea producătorilor din Uniune, cuprindea considerentele (7)-(14) ale regulamentului provizoriu. În special considerentele (7)-(9) și (11)-(13) aveau următorul cuprins:

„(7) […], Comisia a primit […] informații din partea a 73 de producători din Uniune.

(8) În exercițiul de eșantionare, s-a ținut seama de nivelul ridicat de fragmentare a sectorului plăcilor ceramice. Pentru a garanta că rezultatele întreprinderilor mari nu au dominat analiza prejudiciului, dar că situația întreprinderilor mici, care reprezintă împreună cea mai mare parte din producția Uniunii, a fost reflectată în mod adecvat, s-a considerat că toate segmentele, și anume, întreprinderile mici, mijlocii și mari, ar trebui să fie reprezentate în eșantion.

(9) Trei segmente s-au diferențiat pe baza volumului producției anuale:

[…]

[…]

(11) În eșantion au fost incluse 10 societăți. Acestea sunt cele mai mari din toate cele trei segmente, ținând seama de vânzări, producție și localizare geografică. Una dintre societățile incluse în eșantion face parte din segmentul întreprinderilor mari, patru societăți fac parte din segmentul întreprinderilor mijlocii, iar celelalte cinci aparțin segmentului întreprinderilor mici. Societățile selectate își au sediul în șase state membre (Italia, Spania, Polonia, Portugalia, Germania și Franța) care reprezintă, împreună, peste 90 % din producția totală a Uniunii. Acest eșantion a reprezentat 24 % din producția totală a producătorilor cooperanți și 7 % din producția totală a Uniunii.

(12) Pe durata anchetei, o societate din Polonia inclusă în eșantion a hotărât să întrerupă cooperarea în cadrul anchetei. Comisia nu a putut obține cooperarea niciunui alt producător cu sediul în Polonia.

(13) În ciuda retragerii producătorului polonez, nivelul de reprezentativitate a eșantionului a rămas ridicat conform tuturor criteriilor prevăzute în considerentele (8) și (10). Prin urmare, s-a hotărât că procedura poate continua cu un eșantion format din nouă producători din cinci state membre.”

17 Considerentele (46)-(54) ale regulamentului provizoriu se refereau la alegerea Statelor Unite ale Americii (denumite în continuare „Statele Unite”) drept țară analogă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, și aveau următorul conținut:

„(46) În avizul de deschidere, Comisia a indicat intenția sa de a utiliza SUA drept țară analogă adecvată pentru stabilirea valorii normale pentru China și a invitat părțile interesate să prezinte observații în acest sens.

(47) Au fost primite o serie de observații, iar alte câteva țări au fost propuse ca alternativă, în special Brazilia, Turcia, Nigeria, Thailanda și, în final, Indonezia.

(48) Prin urmare, Comisia a hotărât să solicite cooperarea producătorilor cunoscuți din aceste țări, inclusiv din SUA. Totuși, doar doi producători ai produsului în cauză din SUA au răspuns la chestionare. De asemenea, un producător din Thailanda a furnizat un răspuns incomplet la chestionar și, în orice gaz, gama sa de produse nu este pe deplin comparabilă cu cea a producătorilor chinezi cooperanți.

(49) Ancheta a arătat că SUA este o piață competitivă pentru produsul în cauză. Mai mulți producători își desfășurau activitatea pe piața internă din SUA, iar volumele importurilor erau ridicate. Ancheta a arătat, de asemenea, că plăcile ceramice originare din China și din SUA prezintă, în esență, aceleași caracteristici fizice și utilizări și că procesele de producție sunt similare.

(50) S-a afirmat că, întrucât piața americană este caracterizată în principal de importuri, plăcile ceramice fabricate în SUA și cele fabricate în China acoperă segmente de piață diferite. Prin urmare, tipurile de produse fabricate intern, care ar servi drept bază pentru stabilirea valorii normale, nu ar putea fi comparate cu tipurile de produse exportate de China în Uniune. Cu toate acestea, ancheta a arătat că producția americană acoperă o gamă largă de tipuri de produse comparabile celor fabricate în și exportate din China, astfel cum s-a precizat la considerentul (49) de mai sus.

(51) S-a subliniat, de asemenea, că SUA este un actor relativ minor pe piața mondială de plăci ceramice. Cu toate acestea, circa 600 de milioane m^2 au fost fabricate intern în 2009, o cantitate considerată semnificativă. În scop comparativ, China, cel mai mare producător la nivel mondial, a fabricat 2 miliarde m^2 în aceeași perioadă.

(52) Una dintre părți a afirmat că SUA a aplicat standarde de calitate stricte și a creat în mod eficace bariere netarifare pentru importurile din China. Cu toate acestea, ancheta a arătat că, astfel cum s-a menționat anterior, volumele importurilor din China în SUA au fost ridicate și au reprezentat un segment major din consumul intern al SUA. Prin urmare, argumentul potrivit căruia barierele netarifare din SUA afectează importurile și, astfel, concurența a fost respins.

(53) Datele prezentate în răspunsurile lor de cei doi producători din SUA au fost verificate la fața locului. Doar datele prezentate de un producător vizitat au fost analizate în cele din urmă, întrucât s-a constatat că acestea reprezintă informații fiabile pe care se poate baza o valoare normală. S-a constatat că datele de la cel de al doilea producător vizitat nu sunt fiabile și au fost respinse, întrucât acest producător a raportat doar o parte din vânzările sale interne, iar costurile nu au putut fi confirmate pe deplin de conturi.

(54) Prin urmare, se concluzionează cu titlu provizoriu că SUA reprezintă o țară analogă adecvată și rezonabilă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază."

18 Considerentul (61) al regulamentului provizoriu, privind ajustările efectuate la valoarea normală, preciza:

„În scopul asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-au făcut ajustări corespunzătoare diferențelor care afectează prețurile și comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Valoarea normală a fost ajustată pentru diferențe de caracteristici […] și pentru diferențe de calitate pentru anumite tipuri de produse care nu sunt fabricate de producătorul din țara analogă – pentru prețul mai scăzut al plăcilor care nu sunt din porțelan. După caz, s-au operat ajustări suplimentare în ceea ce privește cheltuielile de transport maritim, de asigurare, de manipulare, cheltuielile auxiliare, de ambalare, de creditare, precum și cele cu comisioanele, în toate cazurile în care acestea au fost considerate rezonabile, precise și susținute de dovezi verificate."

19 Considerentul (144) al regulamentului provizoriu arăta că „produsul care face obiectul anchetei [antidumping] [era] fabricat în mai multe țări, atât din interiorul, cât și din exteriorul Uniunii (Turcia, Emiratele Arabe Unite, Egipt, Asia de Sud-Est, Brazilia și altele)."

Regulamentul nr. 917/2011

20 Considerentele (9)-(33) ale Regulamentului nr. 917/2011 menționează părțile vizate de procedura care a determinat adoptarea taxei antidumping în discuție în cauza principală. Acestea cuprind considerații referitoare la compunerea eșantionului producătorilor-exportatori chinezi, precum și a celui al producătorilor din Uniune. În special, în considerentele (18), (23) și (31) ale acestui regulament se arată:

„(18) Este adevărat că un producător polonez a hotărât să înceteze cooperarea și că, prin urmare, a trebuit să fie exclus din eșantion. Cu toate acestea, nu este necesar ca un eșantion să reflecte distribuția geografică exactă și ponderea statelor membre producătoare pentru a fi reprezentativ. Dat fiind faptul că distribuția geografică reprezintă doar unul din factorii de care trebuie ținut cont pentru asigurarea reprezentativității, o astfel de abordare nu ar fi fost posibilă din punct de vedere administrativ. Mai curând, este suficient ca eșantionul să reflecte în bună măsură cotele principalelor țări producătoare interesate. Evaluarea pe baza acestui criteriu a dus la concluzia că retragerea societății poloneze nu afecta reprezentativitatea generală a eșantionului. Pe această bază, se confirmă că eșantionul de producători din Uniune a fost suficient de reprezentativ în sensul articolului 17 din regulamentul de bază.

[…]

(23) În privința diferitor metodologii utilizate pentru selectarea unui eșantion de producători din Uniune, pe de o parte, și a unui eșantion de producători-exportatori chinezi, pe de altă parte, trebuie notat că metodologiile au fost utilizate în conformitate cu obiectivele procedurii de eșantionare. În ceea ce privește sectorul industrial din Uniune, Comisia a trebuit să evalueze situația pe ansamblul sectorului și, prin urmare, au fost alese criteriile care să garanteze cea mai reprezentativă imagine pentru întregul sector. În ceea ce îi privește pe exportatorii chinezi, s-a considerat oportun să se aleagă un eșantion bazat pe cel mai mare volum de exporturi ale produsului în cauză și, prin urmare, au fost incluși în eșantion cei mai mari exportatori. Se observă, de asemenea, faptul că nu există nicio obligație la articolul 17 din regulamentul de bază conform căreia cele două eșantioane trebuie selectate pe baza unor criterii identice. În plus, în acest caz, înainte de finalizarea eșantionului de producători-exportatori chinezi, părțile care au cooperat din China, precum și autoritățile din China au avut posibilitatea de a prezenta observații asupra propunerilor de eșantion. Au fost primite observații cu privire la compoziția eșantionului, dar nu și în ceea ce privește reprezentativitatea acestuia.

[…]

(31) În ceea ce privește afirmația privind utilizarea criteriului repartizării geografice, se observă că aceasta este o industrie fragmentată, astfel încât, în vederea evaluării reprezentativității societăților selectate, se utilizează distribuția geografică a producătorilor în statele membre, pentru a reflecta diferitele situații care pot fi întâlnite în Uniune. Eșantionul acoperă statele membre în care este fabricată aproximativ 90 % din producția Uniunii; după retragerea societății poloneze, acest nivel a rămas ridicat, la aproximativ 80 %. Astfel, metodologia aplicată de Comisie a asigurat că eșantionul este reprezentativ pentru întreaga producție a Uniunii și că respectă cerințele articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.”

21 Considerentele (55), (58)-(63), (67) și (68), (70)-(72), precum și (74)-(77) ale Regulamentului nr. 917/2011, referitoare la alegerea Statelor Unite ca țară analogă, precum și la determinarea valorii normale în cadrul procedurii de anchetă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, au următorul cuprins:

„(55) În observațiile lor, doi importatori au contestat alegerea Statelor Unite […] ca țară analogă, afirmând că SUA sunt inadecvate ca țară analogă din cauza producției lor proprii nesemnificative, precum și din cauza lipsei lor de competitivitate pe piața mondială. În continuare, aceștia au afirmat că SUA au fost selectate în mod nerezonabil, susținând că lipsa de țări analoge alternative a fost cauzată de presiunea nejustificată a asociației de producători din Uniune asupra producătorilor din alte țări posibil analoge, pentru a descuraja posibila lor de cooperare. Doi importatori au afirmat că o serie de informații din câteva țări posibil cooperante nu au fost luate în considerare de Comisie și că datele disponibile publicului de la asociațiile naționale sau transnaționale de producători din țări terțe nu au fost luate în considerare.

[…]

(58) Aceiași importatori au afirmat, de asemenea, că volumul producției anuale de plăci de ceramică în SUA a fost de aproximativ 60 de milioane m^2 pe an, și nu de 51 de milioane m^2 astfel cum s-a menționat în considerentul (51) din regulamentul provizoriu. Această afirmație a fost verificată, dovedindu-se corectă.

(59) În ceea ce privește oportunitatea alegerii SUA ca țară analogă având în vedere nivelul semnificativ mai scăzut al producției, ar trebui subliniat faptul că piața Statelor Unite este foarte competitivă (există mai multe societăți de producție locale, iar cantitățile importate sunt importante). Mai mult, după cum s-a menționat în considerentul (52) din regulamentul provizoriu, nu există nicio dovadă privind existența unei bariere netarifare care ar putea constitui o piedică semnificativă pentru concurența pe piață. În aceste condiții, în ciuda volumului de producție mai redus, concluzia generală că SUA reprezintă o țară analogă adecvată rămâne neschimbată.

(60) Doi importatori au afirmat că prețurile unitare de vânzare pe piața internă a SUA a plăcilor produse în SUA au fost mult mai mari decât cele de pe piața Uniunii și atunci când sunt comparate cu prețurile de export conduc la presupunerea existenței unor practici de dumping. Acest argument a fost considerat irelevant pentru prezenta procedură, deoarece orice astfel de alegații, presupunând că ar exista elemente de probă *prima facie* pentru a le atesta, ar putea fi examinate în mod amănunțit numai într-o procedură antidumping separată referitoare la SUA. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(61) [Doi] importatori au afirmat în continuare că producătorul din SUA care a cooperat era deținut de sau afiliat cu producători din Uniune și, prin urmare, prezenta anchetă a fost eronată, deoarece datele obținute nu au provenit din surse independente.

(62) Se reamintește faptul că datele prezentate de către producătorul din Statele Unite care a cooperat au fost verificate la fața locului. Prin urmare, această afirmație a fost considerată irelevantă și nu a fost luată în considerare.

(63) Acești importatori au afirmat în continuare că volumele de export ale SUA au fost limitate. Acest argument a fost considerat irelevant în alegerea țării analoge, deoarece datele țării analoge sunt utilizate pentru a stabili valoarea normală, și nu prețurile de export. Prin urmare, argumentul a fost respins.

[…]

(67) În urma notificării concluziilor finale, o asociație de importatori a formulat numeroase obiecții. În primul rând, aceștia au susținut că volumul de vânzări presupus scăzut al producătorilor americani pe piața lor internă în raport cu volumul exporturilor chineze către Uniune ar face din SUA o țară analogă necorespunzătoare din punct de vedere al pieții. În această privință, la examinarea țărilor analoge posibile, nivelul concurenței în aceste țări este, *inter alia*, unul dintre elementele analizate. Faptul de a avea niveluri similare ale vânzărilor interne ale industriei naționale și ale importurilor din țara supusă anchetei nu reprezintă, pentru o țară, o condiție prealabilă pentru fi considerată o țară analogă adecvată. În privința acestor afirmații, pentru prezenta anchetă, după cum se menționează la considerentul (59), piața americană a fost considerată suficient de competitivă pentru a constitui o alegere adecvată. Prin urmare, obiecția este respinsă.

(68) Conform unei alte obiecții a asociației importatorilor, nivelul considerabil al importurilor pe piața SUA nu reprezintă un argument pertinent pentru alegerea SUA ca țară analogă. În ceea ce privește această obiecție, ar trebui remarcat faptul că nivelul importurilor este, într-adevăr, unul din factorii importanți examinați la selectarea unei țări analoge corespunzătoare. Combinația între producția internă și volumele ridicate ale importurilor contribuie la o piață competitivă, astfel cum se menționează în considerentul (59). Prin urmare, argumentul se respinge.

[…]

(70) Asociația a afirmat, de asemenea, că, deoarece prețul mediu intern de vânzare în SUA al plăcilor de ceramică produse pe piața internă a fost, se pare, de câteva ori mai mare decât prețul importurilor în Uniune provenite din China, produsul din SUA nu reprezintă un „produs similar” cu produsul importat din China. În această privință, faptul că aceste două prețuri diferă nu este un motiv pentru a considera că produsul american nu este similar cu produsul în cauză. Astfel cum se menționează în considerentul (32) din regulamentul provizoriu, s-a constatat că produsul în cauză și, *inter alia*, produsul fabricat și vândut pe piața internă din SUA prezintă aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări de bază. În aceste condiții, produsele sunt considerate similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmația asociației este respinsă.

(71) În sfârșit, asociația a întrebat de ce, în absența cooperării din partea unor țări terțe, altele decât SUA, Uniunea nu a fost considerată ca fiind o țară analogă adecvată. În această privință, având în vedere faptul că SUA a fost considerată țară analogă adecvată, astfel cum se menționează în considerentul (59), nu a apărut necesitatea de a analiza alte piețe corespunzătoare posibile. Obiecția asociației a fost, prin urmare, respinsă.

(72) În lipsa altor comentarii, se confirmă faptul că alegerea Statelor Unite ca țară analogă a fost corespunzătoare și rezonabilă în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, considerentele (45)-(54) din regulamentul provizoriu fiind, prin urmare, confirmate.

[…]

(74) [Doi] importatori au subliniat că, deoarece articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul de bază prevede că valoarea normală se bazează pe prețurile „altor vânzători sau producători”, stabilirea valorii normale pe baza datelor provenind de la o singură societate a fost eronată.

(75) În această privință, se reamintește că prezenta procedură se referă la importuri dintr-o țară fără economie de piață, caz în care valoarea normală trebuie să fie stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Afirmația a fost deci respinsă.

(76) În urma notificării concluziilor finale, o asociație de importatori a afirmat că aceasta a considerat că valoarea normală din țara analogă nu ar putea fi bazată pe datele furnizate de o singură societate. Cu toate acestea, pentru motivele enunțate la considerentul (75), această afirmație este respinsă.

(77) În final, acești importatori au susținut că produsul producătorului analog nu era suficient de reprezentativ, dat fiind că produsul aparține exclusiv segmentului prețurilor ridicate. Deoarece cererea de confidențialitate a producătorului analog a fost aprobată, această afirmație nu este nici confirmată, nici respinsă. În orice caz, chiar dacă afirmația ar fi fost corectă, astfel cum se explică în considerentul (61) din regulamentul provizoriu, au fost efectuate ajustări, în cazul în care acest lucru era justificat, ale valorii normale construite pentru a lua în considerare toate tipurile de plăci, inclusiv cele revândute sub o altă marcă. Prin urmare, această afirmație nu a fost considerată justificată și, în consecință, a fost respinsă."

22 Considerentele (86) și (87) ale Regulamentului nr. 917/2011, referitoare la ajustările valorii normale, indică:

„(86) În urma notificării concluziilor finale, un producător-exportator a afirmat că, deoarece valoarea normală s-a bazat pe datele obținute de la un producător din țara analogă și, prin urmare, date exacte nu au putut fi divulgate din motive de confidențialitate, este esențial să se asigure că au fost efectuate ajustări, după caz, pentru a asigura comparabilitatea produselor în calculul dumpingului. În această privință, astfel cum s-a menționat în considerentul (61) din regulamentul provizoriu, au fost efectuate ajustări în cazul în care acest lucru a fost necesar pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export.

(87) În urma notificării concluziilor finale, doi importatori au susținut că producătorul american care a cooperat acoperă exclusiv segmentul plăcilor ceramice cu preț ridicat, în timp ce producătorii-exportatori chinezi acoperă segmentul cu prețuri reduse. În scopul asigurării unei comparații juste între valoarea normală și prețul de export, acești importatori susțin că ajustările necesare în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază nu le-au fost comunicate. În acest sens, trebuie precizat că în considerentul (61) din regulamentul provizoriu sunt prezentate ajustările întreprinse pentru a se asigura o comparație echitabilă."

23 Partea D din Regulamentul nr. 917/2011, privind determinarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii, cuprinde considerentele (99)-(137) ale acestuia. Potrivit considerentului (113) al acestui regulament, care figurează la punctul 3 din această parte D, referitor la subcotarea prețurilor:

„Ancheta a dezvăluit că nivelurile subcotării se situează între 43,2 % și 55,7 %, fiind ușor diferite de ceea ce s-a constatat în mod provizoriu […]"

24 Articolul 1 din Regulamentul nr. 917/2011 prevede:

„Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de plăci și dale din ceramică smălțuite sau nesmălțuite pentru pavaj sau pentru acoperit pereții și de plăcuțe din ceramică smălțuite sau nesmălțuite pentru mozaicuri și articole similare, chiar pe un suport, încadrate în prezent la codurile [din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), cu modificările ulterioare (denumită în continuare «NC»)] 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 și 6908 90 99, originare din Republica Populară Chineză."

25 Potrivit alineatului (2) al acestui articol, nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, se stabilește la 26,3 %-69,7 %, în funcție de societatea fabricantă.

26 În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 917/2011, sumele depuse cu titlu de taxe antidumping provizorii la importurile de plăci ceramice originare din Republica Populară Chineză se percep cu titlu definitiv.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

27 La 7 mai 2010, Comisia a fost sesizată cu o plângere potrivit căreia importurile de plăci ceramice originare din China ar face obiectul unor practici de dumping și ar cauza astfel un prejudiciu important industriei Uniunii.

28 În consecință, la 19 iunie 2010 aceasta a publicat un Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de dale de ceramică originare din Republica Populară Chineză (JO C 160, p. 20). Ancheta s-a extins la toate plăcile ceramice importate în cadrul pozițiilor 6907 și 6908 din NC.

29 La 16 martie 2011, Comisia a adoptat regulamentul provizoriu.

30 În luna iulie 2011, Fliesen-Zentrum a importat pe teritoriul vamal al Uniunii plăci nelăcuite și nesmălțuite fabricate în China, care se încadrează la poziția tarifară 6907 90 20 din NC. La 15 iulie 2011, aceasta a solicitat punerea lor în liberă circulație prin depunerea a diferite declarații vamale simplificate la Hauptzollamt, completate la 18 iulie 2011. Printr-o decizie din 2 august 2011, Hauptzollamt a stabilit, pe lângă taxa vamală și taxa pe valoarea adăugată, o garanție pentru taxa antidumping provizorie cu o cotă de 32,3 % dintr-o sumă de 9 479,09 euro, care a fost plătită de Fliesen-Zentrum.

31 Prin memoriul din 5 august 2011, Fliesen-Zentrum a formulat în fața Hauptzollamt o contestație împotriva acestei decizii, care a fost respinsă prin decizia din 19 octombrie 2011.

32 La 12 septembrie 2011, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 917/2011.

33 Prin decizia din 4 noiembrie 2011, Hauptzollamt a stabilit taxa antidumping definitivă, în cuantum de 9 479,09 euro, decontând cuantumul total al sumei plătite cu titlu de garanție pentru taxa antidumping provizorie. Fliesen-Zentrum a depus contestație și împotriva acestei decizii, pe care Hauptzollamt a respins-o printr-o decizie din 3 februarie 2012.

34 Fliesen-Zentrum a formulat o acțiune în anularea acestor decizii în fața instanței de trimitere, invocând nevaliditatea Regulamentului nr. 917/2011. Instanța de trimitere consideră că patru dintre motivele formulate de Fliesen-Zentrum în susținerea acțiunii sale pot fi întemeiate.

35 În acest context, instanța de trimitere manifestă îndoieli cu privire la validitatea Regulamentului nr. 917/2011. Mai concret, această instanță solicită să se stabilească, în primul rând, dacă faptul că Consiliul a ales, în acest regulament, Statele Unite ca țară de referință pentru a determina valoarea normală a produselor analoge plăcilor în discuție în litigiul principal este contrar articolului 2 alineatul (7) litera (a) al doilea paragraf și articolului 18 din regulamentul de bază. Referindu-se la jurisprudența Curții în materia alegerii unei țări terțe cu economie de piață adecvate în vederea determinării valorii normale a produselor importate dintr-o țară care nu are o asemenea economie, această instanță arată că instituțiile Uniunii sunt obligate să ia în considerare elemente esențiale în vederea stabilirii caracterului adecvat al țării terțe reținute și a examinării acestora cu toată diligența necesară. În speță, aceasta solicită să se stabilească dacă alegerea Statelor Unite ca țară de referință este rezonabilă în sensul regulamentului provizoriu și al Regulamentului nr. 917/2011, având în vedere că piețele americană și chineză ale plăcilor ceramice sunt extrem de diferite una de cealaltă. Ea precizează în această privință că alte eventuale țări de referință le-au fost indicate în mod expres de

părțile implicate în procedura administrativă antidumping. De altfel, Comisia ar fi putut să aleagă o asemenea țară de referință și să determine valoarea normală a produselor în cauză pe baza datelor accesibile publicului.

36 În al doilea rând, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă, prin utilizarea datelor unui singur producător similar în calculul valorii normale a produselor importate, Comisia a încălcat dispozițiile coroborate ale articolului 2 alineatul (1) și alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, potrivit cărora acest calcul trebuie efectuat pe baza datelor mai multor producători, în special atunci când este vorba despre efectuarea acestui calcul în raport cu o țară de referință. Potrivit acestei instanțe, luarea în considerare a unui singur producător similar nu asigura reprezentativitatea informațiilor.

37 În al treilea rând, instanța de trimitere ridică problema fiabilității calculului valorii menționate și, în consecință, a eventualei încălcări în această privință a articolului 2 alineatul (7) litera (a) și alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe de altă parte, această instanță solicită să se stabilească dacă instituțiile Uniunii au încălcat obligația de motivare, nerespectând astfel dreptul la apărare al reclamantei din litigiul principal, informațiile vagi furnizate de Comisie privind calculul exact al valorii normale făcând imposibilă prezentarea unor observații fondate.

38 În al patrulea rând, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă, la constituirea eșantioanelor producătorilor-exportatori chinezi și ale producătorilor din Uniune, Comisia a încălcat dispozițiile coroborate ale articolelor 3 și 17 din regulamentul de bază. În această privință, pe de o parte, ar rezulta că întreprinderile mici și mijlocii chineze nu puteau fi reprezentate sau nu puteau fi reprezentate decât foarte slab în eșantion. Or, potrivit instanței de trimitere, acest fapt se află în contradicție cu puternica fragmentare a industriei chineze a plăcilor ceramice, compusă în majoritate din întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum reiese din considerentul (73) al Regulamentului nr. 917/2011. Pe de altă parte, la constituirea eșantioanelor de producători din Uniune, Comisia ar fi luat în considerare puternica fragmentare a industriei plăcilor ceramice din Uniune și ar fi inclus toate segmentele, adică întreprinderi mici, mijlocii și mari. În plus, doar producătorii din țările Europei de Vest ar fi fost incluși în eșantionul producătorilor din Uniune, producătorii din statele membre al căror nivel al prețurilor este mai scăzut nefigurând în acesta. Prin urmare, potrivit instanței de trimitere, constituirea acestor două eșantioane a condus la compararea unor eșantioane de producători chinezi și de producători din Uniune care nu erau comparabile.

39 În aceste condiții, Finanzgericht München a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[Regulamentul nr. 917/2011] este valid?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Observații introductive

40 În primul rând, Fliesen-Zentrum arată, în observațiile sale scrise, cu titlu subsidiar, două motive de nevaliditate a Regulamentului nr. 917/2011, care se adaugă celor patru motive pe care le-a invocat în fața instanței de trimitere și pe care aceasta le-a menționat în cererea sa preliminară. Aceste motive sunt întemeiate pe nemotivare și pe încălcarea dreptului la apărare în lipsa comunicării informațiilor esențiale pertinente și în special pe încălcarea articolelor 19-21 din regulamentul de bază.

41 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, procedura stabilită la articolul 267 TFUE este întemeiată pe o separare clară a funcțiilor între instanțele naționale și Curte, astfel încât numai instanța națională care este sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să

aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea pronunțării unei decizii preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și pertinența întrebărilor pe care le adresează Curții (a se vedea în special Hotărârea Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punctul 59).

42 Dintr-o jurisprudență constantă rezultă de asemenea că articolul 267 TFUE nu instituie o cale de atac deschisă părților dintr-un litigiu pendinte la o instanță națională, astfel încât Curtea nu este obligată să examineze problema validității dreptului Uniunii doar pentru motivul că una dintre părți a invocat acest aspect în observațiile sale scrise (a se vedea Hotărârea MSD Sharp & Dohme, C-316/09, EU:C:2011:275, punctul 23, precum și jurisprudența citată).

43 În aceste condiții, nu este necesar să se extindă examinarea validității Regulamentului nr. 917/2011 la motivele care nu sunt avute în vedere de instanța de trimitere (a se vedea prin analogie Hotărârea Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punctul 60).

44 În al doilea rând, potrivit unei jurisprudențe constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le analizeze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional cu privire la o asemenea apreciere, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a lipsei unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 29, precum și jurisprudența citată).

Cu privire la alegerea Statelor Unite ca țară terță analogă

45 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă alegerea Statelor Unite ca țară terță cu economie de piață adecvată, efectuată de instituțiile Uniunii în vederea calculării valorii normale a produselor vizate de importul în discuție în litigiul principal, constituie o încălcare a articolului 2 alineatul (7) litera (a) al doilea paragraf și a articolului 18 din regulamentul de bază.

46 Instanța de trimitere solicită să se stabilească în special dacă alegerea menționată este adecvată ținând seama de faptul că, în primul rând, piețele americană și chineză ale plăcilor ceramice diferă substanțial. Caracterul adecvat al alegerii ar putea fi contestat întrucât, în al doilea rând, exportatorii americani exportă foarte puțin și nu furnizează decât un segment redus din dalele de calitate superioară de pe piața națională, trei pătrimi reprezentând esențialmente o piață de importuri. Acest caracter ar putea fi discutabil, în al treilea rând, și întrucât nu este sigur că Comisia a făcut dovada întregii diligențe necesare, că a examinat în mod exhaustiv alte țări analoge potențiale și că a ținut seama de alte date statistice accesibile în mod public pentru a-și justifica alegerea.

47 Fliesen-Zentrum apreciază că alegerea Statelor Unite ca țară analogă nu era adecvată. Întemeindu-se pe Hotărârea Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, punctul 35), ea subliniază că, la alegerea țării de referință, instituțiile Uniunii trebuie să examineze caracterul adecvat al acestei țări cu toată diligența necesară. În speță, Comisia ar fi fost informată, în cursul procedurii care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 917/2011, despre natura necomparabilă a piețelor americană și chineză și despre faptul că Statele Unite nu erau o țară analogă adecvată pentru ancheta antidumping. În special, Fliesen-Zentrum arată că Comisia ar fi putut considera și alte țări terțe drept țări de referință, precum Emiratele Arabe Unite, Republica Arabă Egipt, Malaysia și Republica Tunisiană.

48 În această privință, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul unor importuri care provin din țări care nu au economie de piață, prin derogare de la normele cuprinse la alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau

a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață. Astfel, dispoziția menționată urmărește evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață, dacă acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței (a se vedea Hotărârea Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, punctul 9, și Hotărârea GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 20).

49 În temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) al doilea paragraf din regulamentul de bază, o țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Astfel, instituțiile Uniunii au obligația, ținând seama de alternativele care se prezintă, de a încerca să identifice o țară terță în care prețul unui produs similar este stabilit în împrejurări comparabile pe cât posibil cu cele din țara de export, cu condiția să fie vorba despre o țară cu economie de piață (Hotărârea GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 21).

50 Curtea a hotărât deja că din textul și din economia dispoziției menționate reiese că obiectivul acordării priorității metodei principale prevăzute de această dispoziție, și anume stabilirea valorii normale a unui produs, în cazul unor importuri care provin din țări care nu au economie de piață, pe baza „prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață” sau a „prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către [Uniune]”, este de a stabili în mod rezonabil valoarea normală în țara de export prin alegerea unei țări terțe în care prețul produsului similar este format în circumstanțe cât mai comparabile posibil cu cele din țara de export, cu condiția să fie vorba despre o țară cu economie de piață (Hotărârea GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctele 24 și 25).

51 De asemenea, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 44 din prezenta hotărâre, exercitarea de către instituțiile Uniunii a puterii de apreciere la alegerea țării de referință este supusă controlului jurisdicțional. În special, trebuie să se verifice dacă aceste instituții nu au omis să ia în considerare elemente esențiale în vederea stabilirii caracterului adecvat al țării pentru care s-a optat și dacă elementele din dosar au fost examinate cu toată diligența necesară pentru a se putea considera că valoarea normală a fost stabilită în mod corespunzător și rezonabil (a se vedea în acest sens Hotărârea Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punctele 12 și 13, precum și Hotărârea GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 22).

52 În speță, în ceea ce privește, mai întâi, căutarea de țări analoge, din elementele adresate Curții reiese că partea care a depus plângerea care se află la originea procedurii antidumping a propus Statele Unite ca țară analogă, în conformitate cu posibilitatea care îi este recunoscută la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Astfel, în avizul de deschidere a procedurii antidumping din data de 19 iunie 2010, Comisia a avut în vedere alegerea Statelor Unite ca țară terță cu economie de piață adecvată, iar ulterior a invitat părțile la anchetă să își prezinte comentariile în această privință. Astfel, din considerentul (47) al regulamentului provizoriu rezulta că „alte câteva țări au fost propuse ca alternativă, în special Brazilia, Turcia, Nigeria, Thailanda și Indonezia”. Comisia a solicitat ulterior producătorilor de o anumită importanță stabiliți în aceste din urmă state, precum și în Statele Unite să răspundă la un chestionar pe care li l-a trimis. Astfel cum se arăta în considerentul (48) al regulamentului provizoriu, doar doi producători ai produsului în cauză din SUA au răspuns în mod complet la acest chestionar.

53 Pe de altă parte, din elementele adresate Curții rezultă că Federația Rusă a fost de asemenea propusă în cursul procedurii de anchetă ca țară terță posibilă, tot astfel cum din considerentul (144) al regulamentului provizoriu rezulta că produsul care făcea obiectul anchetei era fabricat în mai multe țări, precum Emiratele Arabe Unite, Republica Arabă Egipt și Țările din Asia de Sud-Est.

54 Cu toate acestea, pe de o parte, înainte de a concluziona, în considerentul (54) al regulamentului provizoriu, că „SUA reprezintă o țară analogă adecvată și rezonabilă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază”, Comisia a menționat, în considerentele (49)-(53) ale

regulamentului provizoriu, ansamblul elementelor anchetei antidumping care au condus-o la o asemenea concluzie, subliniind de asemenea că datele furnizate de producătorii americani care au cooperat la ancheta antidumping au fost verificate la fața locului.

55 Pe de altă parte, din elementele adresate Curții rezultă că Comisia a avut în vedere să ia în considerare alte țări terțe drept țări de referință și a încercat fără succes să contacteze producători stabiliți în aceste țări terțe. De asemenea, trebuie arătat că, întrucât producătorii stabiliți în țările terțe analoge avute în vedere nu sunt obligați să coopereze, împrejurarea că aceștia nu dau curs invitației Comisiei de a coopera nu poate constitui o încălcare a obligației de diligență care incumbă acestei instituții. Prin urmare, este necesar să se considere că instituțiile Uniunii au procedat cu diligența necesară la stabilirea țării analoge adecvate.

56 În special, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia Comisia nu a ținut seama de anumite date statistice accesibile în mod public în cursul acestei căutări, Curtea a statuat, desigur, în Hotărârea GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 30), că revine instituțiilor Uniunii sarcina să examineze cu toată diligența necesară informațiile de care dispun, printre care se numără în special statisticile Eurostat, în vederea cercetării posibilității de a fi reținută o țară analogă în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, trebuie să se arate că aceste considerații se refereau la obligațiile care îi reveneau Comisiei atunci când niciuna dintre întreprinderile solicitate nu era dispusă să coopereze și atunci când aceasta aplica metoda subsidiară prevăzută la această dispoziție, care constă în determinarea valorii normale a produsului în cauză „în orice alt mod rezonabil”. Or, este cert că, în prezenta procedură antidumping, o întreprindere americană a acceptat să coopereze cu Comisia și, ca urmare, aceasta din urmă a aplicat metoda principală prevăzută de dispoziția menționată, dispensând-o de examinarea acestor statistici.

57 În continuare, din considerentele (59), (67) și (68) ale Regulamentului nr. 917/2011 rezultă că instituțiile Uniunii au examinat diferențele dintre piețele chineză și americană ale plăcilor ceramice. În această privință, este necesar să se arate că au constatat că piața americană este foarte concurențială și că nu există nicio dovadă privind existența unei bariere netarifare care ar putea constitui o piedică semnificativă pentru concurența pe piață. Se observă de asemenea că producția Statelor Unite acoperă o gamă largă de tipuri de produse comparabile cu cele fabricate și exportate de China.

58 În special, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 71 din concluzii, în ceea ce privește, pe de o parte, incidența concurenței pe piață, un nivel ridicat de concurență exercită, în principiu, o forță descendentă asupra prețurilor, astfel încât datele obținute de pe o piață puternic concurențială nu conduc în mod obligatoriu la o marjă de dumping mai mare decât datele obținute de la o țară cu costuri mai reduse, dar și cu concurență mai scăzută. Referitor, pe de altă parte, la diferența dintre aceste două piețe în ceea ce privește nivelul de dezvoltare tehnologică, un nivel mai ridicat de dezvoltare tehnologică este de natură să compenseze costurile mai reduse ale forței de muncă, astfel încât costurile mai ridicate ale forței de muncă nu pot fi în mod necesar considerate un indicator al unor prețuri mai mari și al unei valori normale mai mari.

59 Prin urmare, în pofida acestei diferențe, instituțiile Uniunii s-au putut baza în mod întemeiat pe nivelul ridicat al concurenței existente pe piața plăcilor ceramice din Statele Unite în vederea alegerii acestui stat ca țară terță cu economie de piață adecvată.

60 Rezultă că este necesar să se aprecieze că instituțiile Uniunii au examinat cu toată diligența necesară diferențele dintre piețele americană și chineză ale plăcilor ceramice și au putut considera în mod întemeiat Statele Unite drept țara analogă, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

61 În sfârșit, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia exportatorii americani exportă foarte puțin și nu furnizează decât un segment redus de plăci ceramice de calitate superioară pe piața americană, trebuie să se arate că, astfel cum s-a indicat în considerentele (49) și (50) ale regulamentului provizoriu, ancheta antidumping a demonstrat că plăcile ceramice originare din China și din SUA prezintă, în esență, aceleași caracteristici fizice și utilizări și că procesele de producție sunt similare.

62 În aceste condiții, este necesar să se considere că instituțiile Uniunii au ales în mod rezonabil, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, Statele Unite ca țară terță cu economie de piață adecvată drept țară analogă, în vederea calculării valorii normale.

Cu privire la determinarea valorii normale în temeiul informațiilor comunicate de un singur producător

63 În al doilea rând, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere manifestă îndoieli cu privire la caracterul reprezentativ al valorii normale care a fost determinată în temeiul informațiilor comunicate de un singur producător.

64 În special, instanța menționată solicită să se stabilească, mai întâi, dacă din textul articolului 2 alineatele (1) și (6) din regulamentul de bază rezultă că valoarea normală trebuie stabilită pe baza prețurilor practicate de mai mulți producători. Ea dorește să se stabilească, în continuare, dacă utilizarea datelor unui singur producător permite totuși să se determine în mod precis și obiectiv această valoare, în special atunci când există un risc, cum se întâmplă în cauza principală, ca producătorul care și-a comunicat datele să fie controlat de un producător din Uniune și, prin urmare, să nu fie independent din punct de vedere economic. În sfârșit, având în vedere că datele care provin de la un singur producător sunt condiționate de alegerile unor politici specifice ale întreprinderii, această instanță ridică problema dacă nu îi revine Comisiei sarcina de a apela la experți externi.

65 Mai întâi, în ceea ce privește textul articolului 2 alineatele (1) și (6) din regulamentul de bază, instanța de trimitere și Fliesen-Zentrum sunt de părere că valoarea normală trebuie stabilită pe baza prețurilor mai multor producători, întrucât această dispoziție face trimitere la „prețuri” și la „ceilalți exportatori sau producători” în vederea determinării acestei valori. Cu toate acestea, este necesar să se arate că, în cazul unor importuri din țări terțe care nu au economie de piață, regulamentul de bază prevede, la articolul 2 alineatul (7), un regim specific în ceea ce privește determinarea valorii normale, distinct de cel prevăzut la alineatele (1)-(6) ale acestui articol, astfel încât textul acestor din urmă alineate nu este relevant pentru a determina dacă valoarea normală în discuție în litigiul principal trebuie construită pe baza prețurilor unuia sau mai multor producători.

66 În continuare, în ceea ce privește determinarea valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, Comisia a recunoscut, desigur, în observațiile sale scrise, că utilizarea datelor mai multor producători stabiliți în țara analogă, în locul celor ale unuia singur, este în principiu preferabilă. Cu toate acestea, Curtea a statuat deja că simplul fapt că nu există decât un producător în țara de referință nu exclude în sine ca prețurile practicate în această țară să fie rezultatul unei concurențe reale, având în vedere că o astfel de concurență poate la fel de bine să rezulte, în lipsa unui control al prețurilor, din prezența unor importuri semnificative provenind din alte țări (Hotărârea Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, punctul 15).

67 În consecință, trebuie să se considere că elementul determinant în vederea alegerii producătorului sau producătorilor din țara de referință este acela dacă prețurile de pe piața internă a țării terțe sunt rezultatul unei concurențe reale. Or, astfel cum s-a arătat deja la punctul 57 din prezenta hotărâre, instituțiile Uniunii au examinat această chestiune în cadrul anchetei antidumping și au considerat că piața americană este concurențială, precum și că nu există nicio dovadă privind existența unei bariere netarifare care ar putea constitui o piedică semnificativă pentru concurența pe piață.

68 În ceea ce privește, în special, pretinsul risc ca producătorul care și-a comunicat datele în cadrul procedurii antidumping să fie controlat de un producător din Uniune și, prin urmare, să nu fie independent din punct de vedere economic, este necesar să se considere că este puțin probabil, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 97 din concluzii, să se fi ținut seama de datele unui producător care a vândut unor clienți care îi sunt afiliați, din moment ce se reproșează instituțiilor Uniunii că au construit un preț normal majorat în mod artificial. În orice caz, trebuie să se arate că, așa cum se indică în considerentul (62) al Regulamentului nr. 917/2011, aceste date au fost verificate la fața locului de serviciile Comisiei.

69 În sfârșit, în ceea ce privește recurgerea de către Comisie la experți externi, este necesar să se sublinieze că o asemenea recurgere nu este justificată atunci când, precum în cauza principală, datele unui producător sunt reprezentative. Astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 88 din concluzii, în lipsa unui motiv specific, instituțiile Uniunii trebuie, în principiu, să fie considerate în măsură să evalueze ele însele datele în mod adecvat.

70 În aceste condiții, este necesar să se considere că instituțiile Uniunii au putut determina în mod întemeiat valoarea normală pe baza informațiilor comunicate de un singur producător.

Cu privire la obligația de motivare și la dreptul la apărare, în ceea ce privește calculul valorii normale construite

71 În al treilea rând, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă le revine instituțiilor Uniunii, atunci când efectuează ajustări ale valorii normale determinate pe baza prețurilor producătorului din țara analogă, sarcina de a se întemeia pe probe sau cel puțin pe indicii care permit să se stabilească existența factorului în temeiul căruia se efectuează ajustarea și să se determine incidența acestuia asupra comparabilității dintre prețul la export și valoarea normală. Astfel, instanța menționată solicită să se stabilească dacă aceste instituții, furnizând informații vagi privind calculul exact al valorii normale și făcând astfel imposibilă prezentarea de observații bine fundamentate, au încălcat obligația de motivare, nerespectând, în acest mod, dreptul la apărare al Fliesen-Zentrum.

72 Fliesen-Zentrum apreciază că, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ajustările valorii normale trebuie efectuate pentru a ține seama de diferențele constatate la factorii care se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora, precum îndeosebi diferențele de calitate. Întemeindu-se în special pe Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene Kundan și Tata/Consiliul (T-88/98, EU:T:2002:280, punctele 95 și 96), Fliesen-Zentrum arată că le revine instituțiilor Uniunii sarcina de a se întemeia pe indiciile sau probele menționate. În cauza principală, valoarea normală determinată de Comisie ar fi atât de vagă încât nu ar putea servi drept bază pentru stabilirea unui eventual dumping. În această privință, Fliesen-Zentrum apreciază că Comisia nu a demonstrat cum a fost construită această valoare.

73 În ceea ce privește, mai întâi, Fliesen-Zentrum, trebuie să se sublinieze că este cert că această societate nu a participat la procedura de anchetă antidumping și nu este legată de niciun producător chinez. În consecință, nu poate invoca ea însăși beneficiul dreptului la apărare în cursul unei proceduri la care nu a participat.

74 În aceste condiții, este necesar să se examineze, în continuare, dacă motivele privind ajustările valorii normale determinate pe baza prețurilor producătorului din țara analogă răspund cerințelor care rezultă din obligația de motivare consacrată la articolul 296 TFUE.

75 În această privință trebuie amintit că Curtea a statuat deja că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care l-a emis, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia

cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea Italia/Comisia, C-138/03, C-324/03 și C-431/03, EU:C:2005:714, punctul 54, precum și jurisprudența citată).

76 Această cerință trebuie apreciată în funcție de împrejurările speței, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul pe care destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de act îl pot avea cu privire la primirea explicațiilor. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea Italia/Comisia, C-138/03, C-324/03 și C-431/03, EU:C:2005:714, punctul 55, precum și jurisprudența citată).

77 De asemenea, atunci când este vorba despre un regulament, motivarea se poate limita să indice, pe de o parte, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și, pe de altă parte, scopurile generale pe care își propune să le atingă (Hotărârea Abrias și alții/Comisia, 3/83, EU:C:1985:283, punctul 30, precum și Hotărârea Spania/Consiliul, C-342/03, EU:C:2005:151, punctul 55). Prin urmare, nu se poate pretinde ca instituțiile Uniunii să specifice diversele fapte, care sunt uneori foarte numeroase și complexe, pe baza cărora regulamentul a fost adoptat, nici ca, *a fortiori*, acestea să furnizeze o evaluare mai mult sau mai puțin completă a faptelor respective (a se vedea în acest sens Hotărârea Beus, 5/67, EU:C:1968:13, punctul 4).

78 În consecință, deși esențialul obiectivului urmărit de instituție reiese din actul de aplicabilitate generală în discuție, nu este necesar ca acesta din urmă să conțină o motivare specifică pentru fiecare dintre ajustările valorii normale a produsului în discuție.

79 În cauza principală, trebuie să se constate că motivele pentru care valoarea normală a fost ajustată au fost evocate în considerentul (61) al regulamentului provizoriu, care menționa că este vorba despre „diferențe de caracteristici […] și […] diferențe de calitate pentru anumite tipuri de produse care nu sunt fabricate de producătorul din țara analogă […]. După caz, s-au operat ajustări suplimentare în ceea ce privește cheltuielile de transport maritim, de asigurare, de manipulare, cheltuielile auxiliare, de ambalare, de creditare, precum și cele cu comisioanele, în toate cazurile în care acestea au fost considerate rezonabile, precise și susținute de dovezi verificate”. Regulamentul nr. 917/2011, preluând în considerentele (86) și (87) motivele care figurează în acest considerent (61) pentru care a fost ajustată valoarea normală, adaugă că aceste ajustări au fost efectuate în cazul în care acest lucru a fost necesar pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export.

80 Prin urmare, trebuie să se considere că motivele care privesc ajustările valorii normale determinate pe baza prețurilor producătorului din țara analogă răspund cerințelor care rezultă din obligația de motivare.

Cu privire la utilizarea eșantionării

81 În al patrulea rând, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere ridică problema dacă, pentru a determina nivelul de subcotare, eșantioanele de producători-exportatori chinezi, precum și de producători și de importatori din Uniune au fost constituite în mod corespunzător sau dacă instituțiile Uniunii au încălcat în această privință dispozițiile coroborate ale articolelor 3 și 17 din regulamentul de bază.

82 În special, instanța de trimitere ridică problema dacă nivelurile de subcotare constatate în considerentul (113) al Regulamentului nr. 917/2011 au fost determinate în mod precis și obiectiv. Aceasta arată că, atunci când au recurs la eșantionare pentru a determina prețurile producătorilor din Uniune, instituțiile Uniunii s-au limitat, conform articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază,

la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării. În schimb, pentru a determina prețurile practicate de producătorii chinezi, aceste instituții s-ar fi întemeiat pe cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi de produse vizate care poate face obiectul anchetei. Instanța menționată solicită să se stabilească dacă o asemenea abordare este validă, dat fiind că eșantionarea producătorilor din Uniune era compusă în esență dintr-un mare număr de întreprinderi mici și mijlocii și că cea referitoare la producătorii chinezi cuprindea un număr mic de mari producători, deși cele două piețe sunt puternic fragmentate și compuse în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii. În plus, doar producătorii din țările Europei de Vest ar fi fost incluși în eșantionul producătorilor din Uniune, iar nu și cei din celelalte state membre, al căror nivel al prețurilor este mai scăzut.

83 Fliesen-Zentrum adaugă că faptul de a compara prețurile practicate de marii producători chinezi cu prețurile întreprinderilor mici și mijlocii din Uniune constituie o încălcare a principiului egalității de tratament, precum și a articolului 3 alineatul (2) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. În ceea ce privește reprezentativitatea eșantionului producătorilor din Uniune, Fliesen-Zentrum apreciază că acesta trebuie să includă cel puțin 25 % din ansamblul producției Uniunii. În ceea ce privește în special articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, care conține așa-numita regulă „a taxei mai mici”, instituțiile Uniunii ar fi determinat în mod incorect marjele de subcotare.

84 Trebuie arătat că, potrivit articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, stabilirea prejudiciului trebuie însoțită de o „examinare obiectivă” a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, a efectului acestor importuri asupra prețurilor practicate pe piața Uniunii și a efectului lor asupra industriei Uniunii. Articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede că, în ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, este necesar să se examineze dacă a existat în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor o subcotare semnificativă a prețului produselor chinezești în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii.

85 În aceste condiții, îi revine Curții, în cadrul examinării validității Regulamentului nr. 917/2011, sarcina de a verifica dacă instituțiile Uniunii au putut stabili o asemenea subcotare.

86 În această privință, trebuie arătat că, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, eșantioanele de părți, de produse sau de tranzacții trebuie să fie eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării sau la cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

87 Este necesar să se arate că nici dispoziția menționată, nici articolul 3 din regulamentul de bază, nici principiul egalității de tratament nu impun să se recurgă la aceeași metodă pentru constituirea eșantionului producătorilor chinezi și pentru cea a eșantionului producătorilor din Uniune. Dimpotrivă, din cuprinsul articolului 17 alineatul (2) din regulamentul de bază rezultă că selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei.

88 În speță, astfel cum reiese din considerentul (23) al Regulamentului nr. 917/2011 și cum a subliniat Comisia în observațiile sale scrise, utilizarea a două metode diferite pentru a determina compunerea eșantionului producătorilor Uniunii, pe de o parte, și a celui al producătorilor-exportatori chinezi, pe de altă parte, se justifică prin faptul că aceste eșantioane au obiective diferite. Astfel, în ceea ce privește eșantionul producătorilor-exportatori chinezi, obiectivul său este de a include cel mai mare număr posibil de importuri pentru ca prețurile medii la import constatate pentru fiecare tip de produs să fie cât de apropiate posibil de media reală și să reflecte cât mai exact posibil presiunea asupra prețurilor suportată de industria Uniunii. În ceea ce privește eșantionul producătorilor din Uniune,

acesta permite să se verifice dacă prețurile medii la import constatate pentru fiecare tip de produs exercită efecte asemănătoare asupra tuturor producătorilor Uniunii sau dacă există o anumită categorie de producători ai Uniunii afectată în mod special.

89 În continuare, în ceea ce privește în special eșantionul producătorilor din Uniune, trebuie arătat că din considerentul (11) al regulamentului provizoriu rezulta că acest eșantion a reprezentat 24 % din producția totală a producătorilor și 7 % din producția totală a Uniunii. În plus, din considerentul (13) al acestui regulament rezulta că, în ciuda retragerii producătorului polonez, nivelul de reprezentativitate a eșantionului a rămas ridicat conform tuturor criteriilor reținute pentru compunerea acestui eșantion.

90 În plus, din considerentul (18) al Regulamentului nr. 917/2011 reiese că un eșantion nu trebuie în mod necesar să reflecte distribuția geografică exactă și ponderea statelor membre producătoare, această distribuție reprezentând doar unul din factorii de care trebuie ținut cont pentru asigurarea reprezentativității. În consecință, nu trebuie să se considere că instituțiile Uniunii erau obligate să includă o întreprindere din Europa Centrală sau de Est pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului menționat.

91 În orice caz, astfel cum s-a indicat în considerentul (31) al Regulamentului nr. 917/2011 și cum a subliniat Comisia în observațiile sale scrise, eșantionul Uniunii reprezintă aproape 80 % din producția Uniunii și verificarea pe baza datelor publice disponibile a arătat că includerea unui producător din aceste state membre nu ar fi influențat în mod notabil determinarea prejudiciului.

92 În sfârșit, în ceea ce privește îndoielile manifestate de instanța de trimitere, care rezultă din faptul că s-ar fi putut impune o taxă mai puțin ridicată dacă marja de subcotare ar fi fost stabilită pe o bază diferită, este important să se sublinieze că această marjă și marja de dumping sunt două noțiuni diferite. În special, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, valoarea taxei antidumping trebuie să fie mai mică decât marja de dumping în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei Uniunii. Astfel cum s-a precizat în considerentul (198) al Regulamentului nr. 917/2011, marja de dumping ar trebui să reprezinte baza de stabilire a nivelului taxei în conformitate cu regula taxei mai mici. Rezultă că marja de subcotare este irelevantă pentru utilizarea regulii taxei mai mici, cuprinsă în acest alineat (4).

93 Prin urmare, trebuie să se considere că, prin recurgerea la eșantioane, instituțiile Uniunii, ținând seama de larga putere de apreciere de care dispun, nu au încălcat dispozițiile coroborate ale articolelor 3 și 17 din regulamentul de bază și nici principiul egalității de tratament.

94 Având în vedere totalitatea considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea preliminară adresată că examinarea acesteia nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 917/2011.

Cu privire la cheltuielile de judecată

95 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Examinarea întrebării preliminare nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului de executare (UE) nr. 917/2011 al Consiliului din 12 septembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de plăci de ceramică originare din Republica Populară Chineză.

Semnături